

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

1.Bf.169/2022/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év november hó 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.31/2020/80. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a szabadságvesztés tartamába a büntügyi felügyeletben 2020. év szeptember hónap 8. napjától 2020. év december hó 11. napjáig töltött időt akként számítja be, hogy 4 (négy) nap büntügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg, egyben az 539 (ötszázharminckilenc) nap kitöltésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. február 14. napján kihirdetett 16.B.31/2020/80. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében. Ezért őt – halmazati büntetésül – 4 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett arról, hogy az I.r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és büntügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte és ezzel 539 nap börtönbüntetést kitöltöttnek tekintett. Elrendelte a járásbíróság ügyszám2ú ítéletével kiszabott egy év 6 hónap fiatakorúak fogháza büntetés végrehajtását. Rendelkezett az I.r. vádlott vonatkozásában felmerült büntügyi költség viseléséről.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntettében, mint társtettest, továbbá

a Btk. 234. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntetében. Ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év 2 hónap próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a II.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a szabadságvesztés végrehajtása esetén a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt – összesen 29 napot – a börtönbüntetés tartamába beszámítani rendelte. Beszámítani rendelte továbbá a járművezetéstől eltiltás időtartamába a 2019. április 15. napjától 2019. október 21. napjáig eltelt időt.

[3] Terhelt3 III.r vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő garázdaság büntetében, mint társtettést. Ezért őt 8 hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a III.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a szabadságvesztés végrehajtása esetére a III.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt – összesen 29 napot – a börtönbüntetés tartamába beszámítani rendelte.

[4] A törvényszék rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről is.

[5] A tárgyaláson jelen volt ügyész a II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott esetében a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt kért, majd az ítéletet az ő vonatkozásában sem támadta fellebbezéssel. Az ítélet kihirdetését követően a II.r. és a III.r. vádlottak, valamint védőik az ítéletet tudomásul vették, míg az I.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő útján együttesen fellebbezést jelentettek be elsődlegesen az I.r. vádlott felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában az ítélet kihirdetése napján – 2022. február 14-én – jogerőre emelkedett.

[7] Az I.r. vádlott védője a törvényes határidőn túl, a másodfokú nyilvános ülést megelőző napon bejelentette, hogy az I.r. vádlottal történt konzultációt követően a fellebbezésüket kizárólag az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében tartják fenn.

[8] Az I.r. vádlott védője a módosított tartalmú fellebbezésük írásbeli indokolásában előadta, hogy az I.r. vádlott párja gyermeket vár, a párja eltartásáról a vádlott gondoskodik, a szabadlábra helyezése óta dolgozik és jogkövető életmódot folytat. Álláspontja szerint az I.r.

vádolt terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához mérten jelentős időmúlásra, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség alacsony fokára, a vádlott példás életvitelére és kedvező jellemfejlődésére tekintettel a kiszabott büntetés enyhítése indokolt.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.316/2020/13. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, az általa megállapított tényállás megalapozott, az I.r. vádlott tekintetében az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Helyes érvekkel fejtette ki, hogy a rendelkezésre álló tanúvallomások és különösen a cselekmény jogi minősítését megalapozó szakértő vélemény alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy tagadással érintett életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletét az eljárás során lefoglalt, majd a bíróság által elkobozni rendelt szamurájkarddal a sértett fejére mért ütéssel Terhelt1 I.r. vádlott követte el. Érvelése szerint az ítélet indokolása annyiban egészítendő ki, hogy a vádlottak által a tényállásban rögzített, a helyszínen hangoztatott azon kijelentései, mely szerint „meg lesztek verve, meghaltok”, egyrésztől kétséget kizáróan nem köthetők kizárólag Terhelt1 I.r. vádlotthoz, másrésztől a cselekményfolyamatot, az eset összes körülményét szemlélve ugyancsak az indulati jellegű fellépést támasztják alá, azok nem alkalmasak az ölési szándékra történő következtetésre. Kifejtette továbbá, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az I.r. vádlott tekintetében teljes körűen számba vette, a súlyosító és enyhítő körülményeket a konkrét ügyre vetített tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Szükségesnek tartotta azonban az ítélet indokolását kiegészíteni azzal, hogy az I.r. vádlott terhére megállapított, a Btk. 163. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette 3 évig, míg a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a Btk. 81. § (3) bekezdésére is figyelemmel a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték 6 év 6 hónap szabadságvesztés. Álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel az elsőfokú bíróság megalapozottan tért el a középértéktől a vádlott javára, a kiszabott büntetés tetтарыos és méltányos, az enyhítésre irányuló fellebbezés ezért nem foghat helyt. Mindezek okán azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott védőjének indítványára a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el.

[11] Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta és kizárólag a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[12] Az I.r. vádlott a nyilvános ülésen csatlakozott védőjéhez.

[13] Az I.r. vádlott és védője által bejelentett, majd utóbb módosított tartalmú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.

590. § (3) és (9) bekezdése alapján – korlátozottan és csak a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján és jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[15] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta a tárgyalása során, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében rögzített abszolút, illetve relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó szabálysértést nem vétett, ilyenre az érdekeltek sem hivatkoztak.

[16] Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során ezzel kapcsolatosan maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[17] Terhelt I.r. vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú bíróság által teljes körűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően nem ismerte be a vád szerint a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért helyesen járt el a törvényszék, amikor a vádról az I.r. vádlott vonatkozásában tárgyaláson határozott.

[18] A törvényszék az ítélet [9] bekezdésétől a [28] bekezdéséig – a II. tényállási pont tekintetében mérlegeléssel – terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

[19] Az elsőfokú bíróságnak az I.r. vádlott bűnösségére levont következtetése helytálló, és törvényesen minősítette az I.r. vádlott élet, testi épség és az egészség elleni bűncselekményeit.

[20] A büntetés enyhítésére irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[21] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket Terhelt I.r. vádlott tekintetében helyesen tárta fel, teljes körűen számba vette, a súlyosító és enyhítő körülményeket a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

[22] Nem tévedett, amikor az I.r. vádlott javára értékelte a részbeni beismerését – bár ezt az enyhébben minősülő cselekmény vonatkozásában tette –, a megbánását, a három éves időmúlást, a terhére rótt cselekmények kísérleti szakban rekedését, bár ez kizárólag a véletlenül múlt. Helyesen járt el a törvényszék, amikor ezzel szemben a vádlott terhére értékelte a büntetett előéletét, valamint a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést és az elkövetés eszközéül használt szamurájkard különösen veszélyes voltát. Az ítéltábla álláspontja szerint egyebekben további súlyosító körülmény a garázda jellegű elkövetési mód.

[23] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott büntetés mértéke az ítélet belső arányossága követelményének is maradéktalanul megfelel.

[24] Az I.r. vádlott terhére rótt, a Btk. 163. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette 3 évig, míg a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Btk. 81. § (3) bekezdésére is figyelemmel a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték 6 év 6 hónap szabadságvesztés.

[25] A vádlott javára szolgáló bünteteskiszabási körülményekre tekintettel alappal tért el az elsőfokú bíróság a középértéktől a vádlott javára, azonban a kiszabott büntetés további enyhítése a másodfokú bíróság álláspontja szerint indokolatlan, az a büntetett előéletű és vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt újabb bűncselekményeket elkövető I.r. vádlott esetében egyáltalán nem szolgálná a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését, sem a speciális, sem a generális prevenciót.

[26] Fentiekre tekintettel az ítéltábla az I.r. vádlott és védője által előterjesztett enyhítésre irányuló indítványnak nem adott helyt, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítése semmilyen okból nem volt indokolt.

[27] Az ítéltábla az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a letartóztatásban töltött időn túl a vádlott által 2020. év szeptember hó 8. napjától 2020. év december hó 11. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendelte beszámítani a Btk. 89. § (1) bekezdése alapján, mivel a Budapest Környéki Törvényszék 2020. év szeptember hó 8. napján kelt 16.B.31/2020/37. számú végzésével az I.r. vádlott letartóztatását megszüntette és vele szemben bűnügyi felügyeletet rendelt el, magatartási szabályként előírva, hogy a lakóhelyéül szolgáló cím32 szám alatti ingatlant csak a bíróság külön engedélyével hagyhatja el. Ezt követően a Budapest Környéki Törvényszék a 2020. december 11. napján kelt 16. B. 31/2020/50. számú végzésével az I.r. vádlott vonatkozásában elrendelt bűnügyi felügyelet területi hatályát Budapest és Pest megye közigazgatási területére módosította, így ezen

bűnügyi felügyelet időtartamának a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítására a Btk. 89. § (1) bekezdése alapján nincs törvényi lehetőség.

[28] A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján a beszámításnál börtön fokozat esetén egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[29] Az ítéltábla az 539 nap kitöltésére vonatkozó rendelkezést mellőzte azzal, hogy egyrészt maga a törvényszék sem jelölte meg e rendelkezés jogszabályi alapját, másrészt a büntetésből kitöltött napok számának kiszámítása nem tartozik az ügydöntő határozatot hozó bíróság kompetenciájába.

[30] Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

[31] Fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Budapest, 2022. év november hó 24. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k., előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k., bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.31/2020/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.169/2022/12. számú végzése folytán 2022. év november hó 24. napján jogerős.

Budapest, 2022. év november hó 24. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke